

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/110/2014/Pan

A Független Rendészeti Panasztestület

168/2014. (VII. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. február 20-án előterjesztett **panaszát** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító – Budapesti Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

A panaszos 2014. február 20-án faxon, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványát kitöltve terjesztette elő panaszát, melyben egy 2014. február 18-án az egyik budapesti pályaudvaron foganatosított intézkedést kifogásolt.

A beadvány szerint a panaszos este hét óra körül a nemzetközi pénztárában húzott sorszámot, amikor két járőr megállította, és igazoltatta. Mivel a panaszos aggódott, hogy sorra kerül a pénztárnál, ezért megjegyezte, hogy csak az idén legalább a hatodik vagy hetedik alkalommal igazoltatják az utcán, míg a fehér (nem roma) barátait életükben nem igazoltatták gyalogosan a városban. Az egyik rendőr nagyon rossz néven vette ezt, és „virágszálam, tubicám” szavakkal illette őt.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos higgadtan megkérdezte, hogy miért gúnyolódik, azonban innentől kezdve egyetlen szót sem szólt, mert ami ezután következett, az verbális alázás és fenyegetés volt. Azt mondták neki a rendőrök, hogy ha valami nem tetszik, akkor kirúgják a fogait, szétverik a fejét; a rendőri intézkedés „fokozott egészségkárosodással jár”, és ehhez nekik joguk van. A jegypénztár ablakánál volt a panaszos táskája, szoroson mellette állt, ezért felszólították, hogy álljon vigyázzba, és húzza ki magát. Majd nevetlen majomnak titulálták, akit már túl késő megnevelni, hiszen a panaszos 1985-ös születésű. Ezt követően az adatait szemezgették, és azon gúnyolódtak, hogy nem tudják elképzelni, hogy S. városban milyen rendőrökkel találkozott, de ők majd meg fogják nevelni. A panaszos egyetlen szót sem mert mondani, mert érezte, hogy ha csak annyit mondana, hogy ehhez nincs joguk, egyből megütötték volna. A lakcímkártyáját nem vették el, amikor azt a rendőröknek nyújtotta, azt mondták, hogy „Nem kell a szaros kártyád, te nevetlen majom.” Ezután visszaszolgáltatták a személyi igazolványát, a panaszos mondta nekik, hogy jelenteni fogja, hogy fenyegették és megalázták az intézkedés alatt. A rendőrök azt felelték, hogy, nyugodtan, senki nem fog hinni neki, és tanúja sincsen.

A panaszos ezt követően azonnal bement a pályaudvaron lévő rendőrörsre, ahol az ügyeletes rendőr meghallgatta, majd kihívta a kapitányt, és neki is elmondta a történeteket. Először próbálták az élet elvenni az esetnek azzal, hogy úgy állították be az esetet, mintha a rendőri intézkedés hangnemével lett volna probléma. A panaszos hangsúlyozza, hogy nem a szerencsétlenül megválasztott hangnemmél volt a gond, hanem úgy érzi, a járőrök megalázták, megfélemlítették, megfenyegették, miközben erre semmi okuk sem volt. A rendőrörsön azt állították, hogy nem tud írásos panaszt benyújtani, mert ők elfogultak lehetnek, ezért azt tanácsolták, hogy forduljon a Testülethez.

A rendőrörsön elnézést kértek a rendőrség nevében, és arról biztosították a panaszost, hogy az érintett kollégákkal beszélgetni fognak az ügyről, és garantálják, hogy ez többet nem fordul elő. A panaszost azelőtt soha nem érte ezelőtt súlyos verbális atrocitás Budapesten, és méltatlannak érzi, hogy az elsőt magától a rendőrségtől kapja.

A panaszos azzal zárja a beadványát, hogy ő továbbra is hinni akar abban, hogy a rendőrök többsége a szabályokat betartva végzi munkáját, és nem ez alapján fogja megítélni az egész rendőrséget, ugyanakkor kéri az eset kivizsgálást, hogy ne fordulhasson elő hasonló rendőri túlkapás.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a Budapesti Rendőr-főkapitányságtól (továbbiakban: BRFK), valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Az intézkedést foganatosító, BRFK Közrendvédelmi Főosztály, Vasútbiztonsági Osztály, ... pályaudvar Alosztályállományába tartozó r. törzsőrmester (járőrvezető) 2014. március 6-án a következő jelentést tette.

A r. törzsőrmester 2014. február 18-án Baross 15 hívóval látott el szolgálatot egy másik r. törzsőrmesterrel a pályaudvar területén, az eligazításon elhangzottak alapján. 19 óra 30 perc körül a Nemzetközi Jegypénztárt ellenőrizte az illegális migráció kiszűrése céljából.

Ekkor a pályaudvar hosszú folyosója felől bejött a jegypénztárba egy sötét kabátot viselő, kb. 170-180 cm magas, poggyással nem, csupán egy kisméretű válltáskával rendelkező fiatal férfi (a panaszos), aki besétált a várakozási vonalon belülre, és megtámaszkodott a zárt pénztárlakok előtti pulton.

A r. törzsőrmester jelentésében megjegyzi, hogy a várakozási vonalon belül senki nem tartózkodhat, csupán az, akit a sorszáma alapján a nyitva tartó pénztárlakhoz hívnak, ugyanakkor arra nem emlékszik, hogy a férfi húzott-e sorszámot. A r. törzsőrmester odalépett a férfihoz, és a napszagnak megfelelő köszönést és tisztelgést követően közölte vele nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, beosztási helyét és igazolásra szólította fel. Ezzel egyidejűleg tájékoztatta a panaszoszt arról is, hogy migrációs ellenőrzést folytatnak a jegypénztárban, és felhívta figyelmét, hogy nem tartózkodhat a várakozási vonalon belül.

Az intézkedést alá vont már a köszönést sem viszonzta, kikérte magának azt, hogy igazoltatják, rasszista megjegyzésekkel illetve a rendőröket, miszerint csak azért vonták intézkedés alá, mert, ahogyan ő fogalmazott „cigány”. Elmondta továbbá, hogy ez már a nyolcadik alkalom, hogy őt igazoltatják a rendőrök, a fehér barátnőjét pedig egyszer sem, és ő ezt felettébb érdekesnek tartja. Ekkor azt is közölte, hogy fel fogja jelenteni a rendőröket, és „kirúgatja” őket, mert „ilyen” embereknek nincs helye a rendőrség állományában.

Ekkor a jelentést író r. törzszakasznagy megkérte a panaszoszt, hogy a rasszista megjegyzéseket mellőzze, ők nem fajgyűlölők, ahogy elmondták, azért igazoltatták, mert migrációs ellenőrzést folytatnak, továbbá azért mert a várakozási vonalon belül tartózkodik.

Ezt követően ismételtén igazolásra szólították fel a panaszoszt a járőrök, és közölték vele, hogy amennyiben nem igazolja magát, úgy az igazolás megtagadása miatt előállítják. A panaszos továbbra is sérelmezte az intézkedést, hevesen gesztikulált a jobb karjával, a ballal pedig megtámaszkodott a zárt pénztárlak előtti pulton. Ekkor megkérték a panaszoszt, hogy ne támaszkodjon, ne szegüljön ellen a rendőri intézkedésnek, igazolja magát, különben, ha szükséges, akkor kényszerítő eszköz alkalmazása mellett előállítják igazolás megtagadása miatt a pályaudvari Alosztályra.

A panaszos ekkor cinikusan „vigyázzba” állt, és gúnyosan mosolygott, majd megjegyezte, hogy „remélem így jó lesz”, majd átadta a személyi igazolványát. Ekkor megállapították a személyazonosságát, miközben a panaszos továbbra is azt hajtogatta, hogy feljelenti a rendőröket. A panaszos személyét a WAP rendszeren keresztül ellenőrizték a SIS és a KIR nyilvántartásokban, melyekben nem szerepelt, ezért az adatait nem rögzítették RK lapon, mert további eljárásra nem volt szükség.

Ezután tájékoztatták az intézkedés alá vont személyt a panasztételi jogáról, és a rendelkezésre álló határidőről, erre ő közölte, hogy megfogják ezt bántani, mert fel fogja a rendőröket jelenteni. A panasossal közölték, hogy panaszát többek között megteheti a Testületnél, vagy akár a Nyomozó Ügyészségen. Az intézkedést befejezve tisztelgtek neki, és útjára bocsátották. A panaszos távozott anélkül, hogy menetjegyet vett volna.

A jelentést író r. törzsőrmester megjegyzi, hogy a helyszínen tartózkodott egy taxisofőr, aki hallótávolságon belül volt és hallhatta az intézkedést. A tanú megjegyezte, hogy felháborító, ahogy a fiatal ember beszélt a rendőrökkel.

A jelentés rögzíti, hogy a Nemzetközi Jegypénztárban térfigyelő kamera van felszerelve, de a pénztár tájékoztatása szerint technikai okok miatt az intézkedést egyik kamera sem rögzítette.

A jelentést azzal zárja a r. törzsőrmester, hogy a panaszossal szemben magánindítvánnyal nem kíván élni.

2) Az intézkedést foganatosító, BRFK Közrendvédelmi Főosztály, Vasútbiztonsági Osztály, ... pályaudvar Alosztályállományaiba tartozó r. törzsőrmester (járórtárs) 2014. március 6-án a kelt jelentése szó szerint megegyezik az 1) pontban ismertetett jelentés tartalmával.

3) Az intézkedés napján a csoportvezető irodában szolgálatparancsnoki feladatokat ellátó r. főtörzsőrmester 2014. március 6-án a következő jelentést tette.

2014. február 18-án 19 óra 35 perc körül a két r. törzsőrmester a csoportvezetői irodában jelentette a történeteket, az 1-2) pontban ismertetett jelentésekkel megegyező tartalommal.

A panaszos az intézkedés során végig arrogánsan viselkedett, „cigányozott”, többször fel kellett szólítani, hogy engedelmeskedjen a jogszerű rendőri intézkedésnek, különben előállítják a személyazonosságának megállapítása céljából. A panaszos továbbra is rasszista jelzőkkel illette a rendőröket, de átadta a személyi igazolványát, az intézkedés eredményességét a továbbiakban nem akadályozta.

Ezt követően kb. 19 óra 40 perckor egy férfi lépett az alosztály irodájába. Indulatos hangnemben, felháborodottan közölte, hogy őt az idei évben legalább nyolcadik alkalommal igazoltatják a rendőrök, ahogyan ő fogalmazott: „csak azért mert cigány vagyok”. Elmondása szerint „magyar származású” barátait ezzel szemben soha nem igazoltatják, és ez a mai napon is így történt, és ezen ő fel van háborodva.

Ezután az eset tisztázása érdekében az irodába érkezett a panaszossal szemben intézkedő járőrpáros. Egyikük megkísérelte meghallgatni a rendőröket a panaszos jelenlétében, aki ismét rasszizmussal illette őket: „csak azért igazoltattak, mert cigány vagyok”.

Az egyik rendőr ekkor úgy döntött, hogy a feleket külön-külön hallgatja meg a további atrocitások elkerülése érdekében. A panaszos továbbra is ragaszkodott addigi véleményéhez az intézkedéssel kapcsolatban, és ennek hangot is adott, hiába mondták el neki az intézkedés okát (visszatérő ellenőrzések az illegális bevándorlók kiszűrésére).

A panaszost tájékoztatták a jogi lehetőségeiről (Teve utcai panasziroda, a Testület, Nyomozó Ügyészség), illetőleg a panasz megtételére nyitva álló határidőkről.

Időközben a panaszos megnyugodott, majd közölte, hogy ő az eset kapcsán csak azt szeretné elérni, hogy pusztán származása miatt ne vonják intézkedés alá, majd közölte, hogy nem kíván panasszal élni.

A szolgálatirányító azzal zárja jelentését, hogy az esettel kapcsolatban hivatalos feljegyzést nem készített, mely miatt az esetleges fegyelmi felelősségét elismeri, egyebet az intézkedéssel összefüggésben nem tud elmondani.

4) Az intézkedéssel összefüggésben elvégzett parancsnoki kivizsgálás összegzi az 1)-3) pontban ismertetett jelentések tartalmát, és az intézkedéssel kapcsolatban megállapítja, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen intézkedtek, fegyelmi felelősség nem terheli őket az esettel kapcsolatban.

A szolgálatparancsnok felelősségével kapcsolatban a kivizsgálás leszögezi, hogy miután a r. főtörzsőrmester nem készített hivatalos feljegyzést a panaszról, megszegte az utasítások és bejelentések kezeléséről szóló 51/2013.(XII.16.) ORFK utasítás 4. pontjában foglaltakat, mely a következőket rögzíti:

„A személyesen, szóban előadott panaszról, közérdekű bejelentésről, valamint egyéb bejelentésről feljegyzést, kérelemre jegyzőkönyvet kell készíteni. Erről a panaszost, a közérdekű bejelentőt vagy az egyéb bejelentést tevő személyt megfelelően tájékoztatni szükséges.”

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a VI. cikk szerinti személyes adatok védelméhez, a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve a hátrányos megkülönböztetés XV. cikk (2) bekezdésében rögzített tilalmát, az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszos 2014. február 18-án foganatosított igazoltatásával kapcsolatban a következő megállapításokat teszi.

A beadvány szerint a panaszos sorszámot húzott a pályaudvar nemzetközi jegypénztárban, hogy jegyet vásároljon, amikor két járőr odalépett hozzá, hogy igazoltassa.

A rendelkezésre álló iratok tükrében az a kérdés is vizsgálatra szorult, hogy az intézkedő rendőrök maguk miben jelölik meg az igazoltatás jogalapját, különösen azért, mert a rendőrség azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos igazoltatására a Keleti Pályaudvar Nemzetközi jegypénztárának ellenőrzése során az illegális migráció kiszűrése céljából került sor.

a) Látható tehát, hogy a rendőrség az intézkedés jogalapjaként (egyrésről) az Rtv. 30. §-át, azaz a fokozott ellenőrzést jelölte meg.

Az Rtv. 30. §-ának (1) rendelkezik a fokozott ellenőrzésről, amely szerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

A Szolgálati Szabályzat 26. §-ának (1) bekezdése meghatározza a fokozott ellenőrzés fogalmát: „összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

A fokozott ellenőrzéssel kapcsolatban, általánosságban a következők rögzítendők. A jogintézmény lényege, hogy azon személyeket, akiket annak keretében igazoltatnak, nem személyes körülményeik, viselkedésük, valamely specifikus gyanúok alapján vonják intézkedés alá, hanem pusztán annál a ténynél fogva, hogy ők egy bizonyos helyen tartózkodnak. Ez egy rendkívül tág felhatalmazás, amely mentesíti az igazoltató rendőröket azon egyedi körülmények mérlegelése alól, amelyeket az Rtv. 29. §-a alapján foganatosított igazoltatások során figyelembe kell venniük.

Éppen ezért a fokozott ellenőrzésre vonatkozó szabályozás az Rtv. 29. §-ában foglalt „általános igazoltatásnál” több garanciális elemet tartalmaz. Egyrészt az Rtv. a rendőri szerv vezetőjének utasításához köti az ilyen általános jellegű akciókat, másrészt csak a 29. §-nál szűkebb körben, részletesebben meghatározott esetekben engedélyezi a fokozott ellenőrzés elrendelését: bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítás, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása céljából, nem pedig általában bűnüldözési érdekből, illetve közrendvédelmi célból.

Jelen ügyben a rendőrség a Testület ilyen irányú kifejezett felhívása ellenére sem bocsátott rendelkezésre fokozott ellenőrzés elrendeléséről szóló utasítást, a Testület így nem juthatott más következtetésre, hogy a rendőrség ezen magatartásával mulasztott.

A Testület gyakorlata szerint, amennyiben a rendőrség a panasz tartalmának megismerését követően nem cáfolja a panaszos állítását – illetőleg a rendelkezésre álló körülmények nem támasztanak kétséget azzal kapcsolatban –, úgy a Testület a döntését a panaszosi állításra alapozza.

A Testület álláspontja szerint a panaszos a fokozott ellenőrzésre hivatkozó igazoltatása jogszerűtlen volt, mivel a rendőrség nem támasztotta alá, hogy az események idején illegális migrációval kapcsolatos fokozott ellenőrzés volt elrendelve. Emiatt a Testület arra a következtetésre jutott, hogy sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak ítelt.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök intézkedésük során verbálisan megalázták, és fenyegették őt, felszólították, hogy a panaszos álljon vigyázzba, gúnyolódtak rajta.

Ezzel szemben a rendőri jelentések azt rögzítik, hogy az intézkedés alá vont panaszos a jogszabályokban előírt bánásmódban részesült, rasszista tartalmú, sértő megjegyzéseket nem tettek az intézkedő rendőrök, ellenben az intézkedés alá vont panaszos az intézkedést a lelejejtől fogva kikérte magának, arrogánsan viselkedett, rasszista jelzőkkel illette a rendőröket, feljelentéssel fenyegetőzött.

A Testület vizsgálatának alapját az Rtv. alapelvi szintű rendelkezése [2. § (1) bekezdés] képezte. Ez a rendelkezés ugyan kívül esik az Rtv. 92. § (1) bekezdésében megjelölt, az Rtv. IV., V. és VI. fejezetén, ugyanakkor azokat a Testület az eljárása során minden esetben

figyelembe veszi, és értékeli. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület gyakorlata és korábbi megállapításai szerint ez a jogszabályhely olyan kötelezettséget ró a rendőrségre, miszerint az intézkedő rendőröknek a fennálló pozitív, tehát alapjogvédelmi kötelezettségen túl, tartózkodniuk kell minden olyan magatartástól és cselekménytől, mely az Rtv. 15. §-ának összevetésében is – az intézkedéssel szükségesen vagy elkerülhetetlenül együtt járó jogkorlátozás mértékén túl – indokolatlan vagy szükségtelen vagy akár túlzott jogsérelmet okoz az intézkedés alá vont állampolgárok alapvető jogaiban, így különösen emberi méltóságukban. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Szükséges még utalni az Rtv. 16.§ (4) bekezdésére is, amely kimondja, hogy a rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni. A rendőr az ilyen magatartás tanúsítójával szemben, annak megakadályozása érdekében, a szolgálati beosztására, a rendfokozatára, személyére tekintet nélkül köteles intézkedni.

A jelen esetben a panaszos, illetve az rendőrségi iratokban foglalt előadása oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy az további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

Az ismertetett tényállítások között meghúzódo ellentét feloldhatatlansága miatt a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőri magatartás és bánásmód emberi méltóságot sértő volta nem megállapítható.

3) A panaszos beadványában szereplő egyes elemek álláspontja szerint felvetették annak a gyanúját, hogy az intézkedő rendőrök eljárásuk során a panaszos roma származása miatt elfogultak voltak velük szemben.

Ezzel szemben a rendőri jelentések azt rögzítik, hogy az intézkedés során a panaszos a jogszabályokban előírt bánásmódban részesült, a panaszos volt az, aki az intézkedés leelejétől fogva azt állította, hogy azért intézkednek vele szemben, mert ő cigány.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye – bármely okból – a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

Az ellentmondásos nyilatkozatok okán a Testület az erre vonatkozó információkból nem tudott következtetést levonni az intézkedő rendőrök elfogultsága tárgyában, így a Testület megvizsgálta az egyéb körülményeket.

A rendőri jelentésekből megállapítható, hogy mindkét „érdekű felet” meghallgatta a szolgálatirányító, és újfent tájékoztatták a panaszost az intézkedés okáról és céljáról. Az is tényként rögzíthető, hogy erről a r. főtörzsőrmester elmulasztott hivatalos feljegyzést készíteni, azonban a Testület álláspontja szerint pusztán e körülményből nem lehet arra következtetni, hogy korábban az intézkedő rendőrök elfogultak voltak-e a panaszossal szemben roma származása miatt.

A Testület nem tudott olyan egyéb többlet körülményt feltárni, amely alátámasztotta volna a panaszos állítását, hogy vele szemben roma származása miatt hátrányosabban jártak el.

Mindezek okán Testület úgy foglalt állást, hogy a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmának megsértése, és ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme, illetve az egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem megállapítható.

4) A Testület ezt követően a panaszjogról való tájékoztatást vonta vizsgálatának körébe.

A beadvány szerint a panaszjogáról úgy tájékoztatták a rendőrörsön, hogy írásban náluk nem tud panaszt benyújtani, elfogultságuk miatt forduljon a Testülethez.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése alapján az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőrségi iratok cáfolták a fenti panaszosi állítást is: az intézkedő r. főtörzsőrmesterek szó szerint megegyező jelentése szerint a panaszost tájékoztatták arról, hogy panaszával a Testülethez, vagy a nyomozó ügyészséghez fordulhat a panaszos. A szolgálatvezető csoportvezetői irodában adott tájékoztatása ehhez képest tartalmazta még a Teve utcai Panaszirodát, mint panasz megtételére nyitva álló fórumot, és a törvényi határidőket is.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőr teljes körű tájékoztatásnak mindenképpen ki kellett volna arra terjednie, hogy a panaszt a panaszos választása szerint megteheti az intézkedést foganatosító rendőrkapitányságon is – az intézkedéstől számított 30 napon belül – hivatalai időben akár személyesen, akár írásban, vagy az intézkedéstől számított 20 napon belül a Testületnél.

Tény, hogy a panaszos a törvény által biztosított határidőn belül a Testülethez fordult, tehát jogorvoslati joga korlátozás nélkül érvényesült, azonban a **rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható, hogy az intézkedő járőr nem megfelelő módon, illetve hiányos tartalommal tett eleget a panasztételről való tájékoztatási kötelezettségének, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, amely sérelmet a Testület csekély mértékűnek ítelt meg.**

IV.

A Testület álláspontja szerint a panaszos a fokozott ellenőrzésre hivatkozó igazoltatása jogszerűtlen volt, mivel a rendőrség nem támasztotta alá, hogy az események idején illegális migrációval kapcsolatos fokozott ellenőrzés volt elrendelve. Emiatt a Testület arra a következtetésre jutott, hogy sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak ítelt.

Az ismertetett tényállítások között meghúzódó ellentét feloldhatatlansága miatt a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőri magatartás és bánásmód emberi méltóságot sértő volta nem megállapítható.

A Testület vizsgálata során kimondta, hogy a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmának megsértése, és ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme, illetve az egyenlő bánásmód követelményének megsértése sem megállapítható, ugyanakkor mivel az intézkedő járőr nem megfelelő módon, illetve hiányos tartalommal tett eleget a panasztételről való tájékoztatási kötelezettségének, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, amely sérelmet a Testület szinten csekély mértékűnek ítelt meg.

Mindezekre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést foganatosító szervezetéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag